

ВЪСТЪПЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 39 Понеделник, 2 април 1973 г.

(3315)

Цена 2 стотинки

Год. XXX

ПРОФЕСОР ИВАН ИЛИЕВ В СВИЦОВ

На посещение в химкомбинат „Свилоса“ • Среща със студентите от ВФСИ „Д. А. Ценов“ • Направена е първата копка за ново студентско общежитие

На 31 март и 1 април т. г. на посещение в Свищов бе проф. Иван Илиев, заместник-председател на Министерския съвет и председател на Държавния комитет за планиране. Придружен от Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Злати Шалаверов, председател на Окръжния народен съвет, Николай Павлов, секретар на Окръжния комитет на БКП, Никола Стоянов, първи секретар на градския комитет на БКП, и Цветан Дамянов, председател на ГНС проф. Иван Илиев посети химическия комбинат „Свилоса“. На съвещание с актив той бе информиран за хода на строително-монтажните работи, за изпълненото на плана за първото тримесечие, както и за състоянието, подготовката и набирането на кадри за нуждите на Шапелния завод. Проф. Илиев обръна внимание на ръководството на Комбината да следи не само за изпълнението на плана в стойностно и натурално изражение, но и да се осигури предвидените по плана количества полинозни влакна за нуждите на текстилната промишленост.

Вчера в голямата аудитория на ВФСИ „Д. А. Ценов“ се състоя среща на проф. Илиев с студентите и преподавателите от института. Той изказа присъстващите сменения на Декемвриския пленум на ЦК на БКП и подчерта, че главното съдържание на политиката на Партията е била и ще бъде грижата за човека. Основната идея, залегнала в Декемвриската програма, обобщил накрая проф. Илиев, е развитието на социалистическо общество.

Бяха зададени много въпроси, на които проф. Илиев изчерпателно и с примери отговори. Секретарят на Вузовския комитет на ДКМС Йордан Кръстелиски сърдечно

До световното ниво

Стана традиция във фабрика „Васил Мавриков“ — Велико Търново да се организира състезание за звание „Майстор в професията“. Според регламента на старт застанаха всички първенци за 1972 година, които упражняват основните професии — предавачи, тъкачки, бобинарски и прекувачки.

След шест часов напрегнат труд първо място в предавачния цех завоюва Бонка Митева с изключителното постижение 815 километра. Това количество прежда е наистина високо, като се има пред вид, че най-доброто национално постижение е 810, а световно — 820 километра. В тъкачния цех първенец в индивидуалното състезание за бързина стана Кристина Попова. Нейното време за отстраняване на дефект — 26,5 секунди е също по-добро от най-високото национално постижение.

инж. Маргарита ДЕВЕД
ЖИЕВА

Щафетно знаме

На тържествен митинг на 31 март работниците и служители от фабриката за хартиени опаковки — Павликени приеха щафетното знаме и щафетната тетрадка за вода на съревнованието между предприятията от химическата промишленост. Знамето и тетрадката бяха предадени от ръководството на Завода за велпале и амбалаж — Лукопит, а на 8 април павликеничани ще ги врътнат на колектива на Завода за велпале — Стражица.

Участниците в митинга изслушаха и радостното съобщение за преименуване от 1 април на фабриката в Завод за хартиени опаковки.

Йордан ДРУМОВ

благодаря за вниманието, което бе оказано на ВФСИ и за грижите на Партията към студентската младеж. Изпратена бе телеграма до ЦК на БКП.

След срещата гостите и студентите се отправиха в източната част на града да отбеле

жат още едно радостно събитие. Направена бе първата копка за основите на ново студентско общежитие и стол за 2000 човека от бъдещото студентско градче.

Люблин ЗАНОВ

Откриване седмицата на гората

Снощи в Профсъюзния дом във Велико Търново бе организирано тържествено събрание по случай откриването на Седмичната на гората. Доклад изнесе заместник-директорът на Горско-промишления комбинат инж. Пенчо Пенчев. Той се спира на значението и ролята на горите в нашия живот, на голямата залесителна работа в окръга. Като потвърждение на последното може да се изтъкне, че само тази годи

на към залесените през годините на народната власт 154 000 дка ще се прибавят нови 12 000 дка гори.

Трудът на горските работници се радва на заслужено уважение. На събраниято бе съобщено за награждаването на проявили се лесовъди, надзорители, бригадирски с правителствени отличия.

Вечерта завърши с прожекция на филм.

Николай ВАСИЛЕВ

Ние на петилетката — петилетката на нас

СЛОМЕРСКИТЕ ТЕКСТИЛЦИ

Един милион метра копринени тъкани • Първенците на цеха • Приспособления и машини с подръчни материали

Страдата се намира в стопанския двор на кооперативното стопанство в с. Сломер. Отвън липсват каквито и да било белези, че тук се произвеждат такива фини копринени тъкани. Но навлизаш ли, слухът ти започва да долавя шума на десетките станове.

Било е края на 1969 година, когато започва производствената си дейност тъкачният цех за копринени тъкани към текстилния комбинат „Дунавска коприна“ — Русе. В началото персоналет е наброявал стотина души, а след пускането в действие на машините и в долната зала през миналата година колективът на цеха вече е нараснал на 160 души. От четирите артикула — вискоза 70, воал найлон, китенка и тил — до края на годината трябва да бъдат произведени един милион метра тъкани. Задачата е доста трудна, тъй като през януари и февруари са загубени десетки часове по липса на електричество. Сега вече този въпрос е решен и работата протича напълно нормално. До 25 март бяха произведени 81 хил. при месечен план 87 хил. метра плат. За месеца се очакваше значително преизпълнение, но то все още ще бъде недостатъчно да покрие досегашното изоставане.

Амбициозният колектив едва ли ще допусне неосъществяване на задачите по собствена вина. Доказателство за това са резултатите от изпълнението на нормите. Нито една тъкачка не пада под стотен процента. А редица работнички като Тания Милкова, Иванка Александрова, Стефка Атанасова и Иванка Никодимова от „червена“ сияна, Пенка Костадинова от „синя“ и Вряра Ангелова, Пенка Петрова и Росица Ангелова от „зелена“ сияна през цялата година са над 120 на сто изпълнение на плана по обем и постигнат по 8 до 11 на сто презпълнение на плана за качеството. Сред бригадите начело е бригадата на Ангел Илиев от „зелена“ сияна, която е постигнала 123 на сто изпълнение на плана за обема и 10 на сто презпълнение на плана за качеството. „Зелена“ сияна с майстор Ангел Ангелов е не само пър

Тъкачката Тания Милкова

даването на цеха рядко е допускала за някакъв месец друга смяна да я изпревари, как то стана например през февруари тази година.

Шпулчките също са в не прекъсната надпревара помежду си. Начело със 127 на сто изпълнение на нормите е Елена Костадинова, следвана от Дафинка Цветкова — 121 на сто и Вряра Енчева — 117 на сто.

Освен амбицията да произведе все повече и по-качествена продукция, младият колектив се гордее и с успехите си в изработването на различни приспособления и машини на място, с подръчни материали: банцинг, универсална дърводелска фрезмашина, абрик, преса за лепене на ватли. Пресата за ватли е призната за рационализация. Най-голямо внимание заслужава маслено-хидравличната ко

не по станове на основите, предложение на началника на цеха Сава Стефанов и механика Никола Ангелов, осъществено с помощта на шпосерите от ремонтната работилница. Едно кросно с основа тежи около двесте килограма. Преди изработването на коляката с тази тежка работа се ангажирали по трима и четирима души, а сега зареждаме то на станове става само от един човек. Тази коляка също е изработена с подръчни материали.

Тихо и скромно край село Сломер твори материални блага един трудолюбив колектив от сто и шестдесет души, предимно жени. Трудолюбив и дисциплиниран колектив, който върви към по-големи успехи.

Найден МИНКОВ

Усилен труд в полята

ОБЕДИНЕНИЕ. Кооператорите и механизаторите от стопанството полагат всички сили за изпълнение на пролетните работи. В тези дни на високо трудово напрежение в полето излизат над 450 човека. На крак са и животните, мотторите, строителните работници. Всекидневно се извършва третиране на есениците с хербициди, култивирани, торене на площите, сеитба на пролетници, подготовка на каналите, ремонт на техниката.

Промислената бригада на героя на социалистическия труд Тодор Колев до края на март зася 800 дка слънчоглед, напръска с хербициди 2000 дка ечемик, натори за пролетни култури 5000 дка.

В стопанството вече са засети над 1650 дка захарно цвекло. Тук най-добре се проявява бригадата на Симеон Дончев и механизаторите Йордан Иванов и Никола Колев.

Засети са 3000 дка лук — втора култура, като начело е бригадата на Йордан Великов от Иванча.

При отглеждането на тютюневия разсад се отличава първа специализирана бригада с ръководител Кънчо Данаилов, а при пикирането на

зеленчуците — бригада на Александър Михайлов от Иванча.

Умело използва времето и техниката фуражната бригада под ръководството на Русян Колев. Тя зася 800 дка грах и 250 дка крмъно и захарно цвекло.

Йордан КАРАНЧАЛИЕВ

КИЛИФАРЕВО. Трудовото напрежение в стопанството расте с всеки изминал ден. Преди няколко дни завърши сеитбата на овеса, а сега механизаторите от бригадата за промишлено зърнопроизводство подготвят площите за засяване на слънчогледа.

Напрегнати са дните и за пепиниеристите. От 3—4 дни усилено се въоръжават общоградските лозички. В близките дни ще завърши и общоградването.

Потвърждение на възможностите и качествата на килифаревските пепиниеристи е радостната вест, която стигна от Пиргово. На организираното за пръв път национално състезание за най-добър пепиниерист-лозар на първо място между възрастните участници се нареди Цветан Чавдаров от ТКЗС — Килифарев.

[Соб. инф.]

ДОЛНА ЛИПНИЦА. В чест на Международния празник на Труда — 1 май — в стопанството е обявена ударна десетдневка за засяване на пролетниците. Все повече се разгря социалистическото съревнование сред бригадите и звената. Досега са засети напълно: лукът, арпаджикът, слънчогледът и повече от половината на площите за захарно цвекло. Голямо внимание се обръща и на борбата с плевелите.

В стопанството е създадена група, която работи по почистването на наплетените канали. Започна и усилено отстраняване на лозята с машини.

Създадена добра организация на работата дава основание да се очаква, че сеитбата ще завърши до 10 април.

Петър ГЕНКОВ

Пленум на великотърновския съвет за изкуство и култура

Вчера се състоя разширен пленум на градския съвет за изкуство и култура — Велико Търново. Изслушан бе доклад от неговия председател Петър Деков на тема „Предстоящите задачи пред културните институти, произтичащи от решенията на Декемвриския пленум на ЦК на БКП и II конгрес на българската култура“ и информация за хода и подготовката на самодейните колективи за градския преглед на IV републикански фестивал.

В информацията за подготвянето на IV републикански фестивал бе отбелязано, че колективите от Велико Търново са оценени неговата важност, укрепнали са организационно и работят по фестивалните програми. Много от тях репетират усилено, а административните и партийните ръководства полагат грижи за изстраването на колективите.

По доклада и информацията ставаха оживени разсъждения. В своето изказване другият велко Димов, секретар на градския комитет на Партията оцени положително работата на пленума и се спира на връзките на художествено-творческата интелигенция с живота, с трудовите хора, които обогатяват и самите творци.

Бяха избрани нови членове на пленума на градския съвет за изкуство и култура.

Михаил МЕДИНАРОВ

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

АМЕРИКАНСКИТЕ БОМБАРДИРОВКИ НАД КАМБОДЖА ПРОДЪЛЖАВАТ

НЮ ЙОРК, 1 април (БТА) — В събота американската авиация е продължила бомбардировките на освободените райони в Камбоджа. В нападенията са участвували стратегически бомбардировачи „Б-52“. Това бе съобщено в Хонолулу от представител на военното командване на въоръжените сили на САЩ в района на Тихия океан.

Същевременно в конгреса на САЩ се засилват критиките против тези бомбардировки. Сенаторите К. Кейс (републиканец) и Ф. Чърч (демократ) са заявили, че ще внесат в конгреса законопроект, с който ще се забранява понататъшното използване на въздушните, сухопътните и

военноморските сили на САЩ в Индокитай.

Рязко е разкритикувал продължаването на бомбардировките над Камбоджа председателят на сенатската комисия по външните работи У. Фулбрайт. Той е настоял на предстоящите заседания на комитетите за високопоставени представители на правителството да дадат обяснения за американската политика в Камбоджа.

Като изхожда от критичните настроения в капитала, печатът предсказва, че ще има остри сътресения между Конгреса и правителството по въпроса за бомбардировките на територията на Камбоджа.

ПУШЕНЕТО — ПРИЧИНА ЗА РАКА

НЮ ЙОРК, 1 април (БТА) — Американското дружество за борба с раковите заболявания е предало за публикуване в неговия списание, в което се казва, че миналата година в САЩ са починали от рак над 300 000 души. От тях около 70 000 души — от рак в белите дробове. Като изтъква, че 80 процента от случаите от заболяване от рак в белите дробове са свързани с тютюнопушенето, експертите от дружеството изразяват голя

мата си загриженост от това, че през последните години в САЩ значително се е увеличили броят на пушачите сред младежите. В съобщението се отбелязва, че през 1968 г. около 8,4 процента от американските девойки на възраст от 12 до 18 години са пушели, а през 1972 г. този процент е отскочил на 13,3. Сред момчетата от същата възрастова категория броят на пушачите през 1972 г. е бил 15,8 проц.

НАКРАТКО • НАКРАТКО • НАКРАТКО

ПАРИЖ. В Париж бе съобщено, че временното революционно правителство на република Южен Виетнам е назначило Нгуен Ван Тхен, негов постоянен представител в Ханой, за постоянен наблюдател на Временното революционно правителство в Организацията на Обединените нации. Нгуен Ван Тхен беше заместник на парижките преговори за Виетнам. Споразумението за откриването на Бюро на временното революционно правителство при ООН бе постигнато миналия месец в Париж на срещата на Тхен Бин, министър на външните работи на Временното революционно правителство на Република Южен Виетнам, с генералния секретар на ООН Курт Валдхайм.

НЮ ЙОРК. Сайгонският президент Нгуен Ван Тхю пристигна в Хонолулу на път за Съединените щати, където ще се срещне с президента Никсън. Поради опасения от евентуални инциденти при пристигането му бяха взети строги мерки за сигурност. Тхю е отседнал в отдалечен от града хотел.

МОСКВА. Съветското обществено-политическо и изкуствено-художествено илюстрирано списание „Огоньок“ навърши 50 години. Днес „Огоньок“ има тираж повече от два милиона. То е едно от най-популярните световни списания.

БЕРЛИН. В Берлин се съ

стоя съвещание на парламентарни дейци на ГДР, СССР, Полша, Дания, Финландия, Исландия, Норвегия и Швеция по подготовката на срещата на парламентарите и други представители на обединеността на прибалтийските страни Норвегия и Исландия. На съвещанието бяха отбелязани големите успехи, постигнати напоследък в укрепването на мира и развитието на сътрудничеството в Европа.

МОСКВА. Съгласно постигнатото споразумение отряд съветски военни кораби ще направят официално посещение на пристанището на Кения Момбаса от 2 до 7 април.

РИМ. Пролетните дъждове през последните седмици в Южна Италия предизвикаха наводнения, счупили на земи пластовете и разрушили в много села.

ЛОНДОН. И вчерашната нощ с преминала неспокойно в Басфър. В един приплетен бар в центъра на Басфър била хвърлена бомба, която за щастие не експлодирала. Близко до Лондон в една консервна фабрика стъпала сляпа експлозия, която нанесла големи щети.

НЮ ЙОРК. Мексиканската авиация извършва четири самолета, които били използвани за контрабанда с наркотици.

От 1 до 30 април — Агитационен месец за безопасност и култура в движението

С настъпването на пролетта все по-интензивно става движението на моторните превозни средства. Но през зимната почивка много от водачите са загубили част от рефлексите и навиците в кормуването. За това и месец април тази година е обявен за агитационен по безопасността в движението.

По този повод в събота във Велико Търново се състоя пресконференция с представители на столичния печат, БТА, радиото и телевизията, в. „Борба“. Подполк. Стефан Василев, началник отдел

КАТ при Окръжно управление на МВР, говори за състоянието на автотранспорта в страната и окръга, за неговото бързо нарастване. Той съобщил, че окръгът се нарежда на четвърто място в страната по брой на превозни средства. Засега те надминават цифрата 49 000, като с всяка изминала година нарастват с 6000 — 6000.

Подполк. Василев съобщил, че в сравнение със същия период на миналата година автопроизшествията са намалели с 39. Голямо внимание отделите и на състоянието на пътищата в окръга, много от които затрудняват движението на моторните превозни средства.

През Месеца за безопасност на движението ще се организира редица събирания в автобазите и населените места, ще се разпространят много печатни материали.

Присъстващите журналисти зададоха редица въпроси, на които другарят Василев отговори изчерпателно.

Петър ДИМИТРОВ

Среща със сътрудниците на в. „Борба“

В събота във Велико Търново се състоя среща със сътрудниците на вестник „Борба“. На нея бе направена кратка оценка за тяхното участие в списването на вестника.

Главният редактор на вестник „Борба“ Иван Колев говори за ролята на сътрудниците на вестника, за отразяване на многостранния живот и се спира на основните задачи, които стоят за решаване от трудежите се на окръга.

По поводните проблеми се изказаха много сътрудници.

[Соб. инф.]

Хроника

ПЛЕНУМ на градския комитет за българо-съветска дружба се състоя във Велико Търново. Доклад за еднородната дейност на комитетите прочете неговата председателка Лилиана Петкова. Беше приет план за предстоящата дейност.

ПОРЕДНОТО ЗАНЯТИЕ на окръжния профсъюзен университет се състоя вчера във Велико Търново. Тихомир Савов, научен сътрудник от научния институт по професии, козните проблеми „Георги Димитров“ при Централния съвет на Българските професионални съюзи, изнесе лекция на тема: „Ролята на профсъюзната информация в управлението на профсъюзната дейност“.

ПРОФ. ЕФРЕМ КАРАНФИЛОВ говори пред студентите по българска филология от великотърновския университет „Кирил и Методий“ на тема: „Традиции и новаторство в съвременната българска литература“.

Да звънне пак младежки смях

В моите юношески години приятелките ми, две-три години по-големи от мене, на ред с темата кандидат-студентски изпити непрекъснато разискваха още една — къде да отработят двете години, преди да влязат в храма на науката. И когато през следващата зима ваканция се върнах на село, баба ми с чувство на задоволство сподели, че птицефермата се е подмладила. А колко пъргаво шетали момичетата и колко весело било при тях!

Тези момичета сега са лекарки. Спомних си за тях, когато прочетох решението на Бюрото на ЦК на Комсомола и ръководството на Министерството на земеделието и хранителната промишленост за участието на младежта от село в развитието на говедофермата. И си помислих, че може би именно престоят във фермите е утвърдил решението и на други като тях да избягат подходяща професия, без това да попречи да изпълнят комсомолския си дълг. И се попитам — ще отговори ли и сега нашата селска младеж на доверието, което й се гласува — да се включи с достойнство в изпълнението на главната социално-икономическа задача в селското стопанство, формулирана от Декемврийския пленум — още по-пълно задоволяване нуждите на населението с месни и млечни произведения.

Задачата е трудна и отговорна. Трудна, защото все още условията във фермите са твърде далеч от тези в завода, в лабораторията, дори от тези в бригадния стан. Защото мнозина ще трябва да преодолеят притегателната сила на града, да отвърнат поглед от неговите примамки. А затова са длъжни да им помогнат стопанските ръководства, като създадат подходящи условия за труд, за почивка и спорт, за смислен отдих.

Задачата е отговорна — защото нашите ферми, нашият телеуниверситетски комплекс вече са обзаведени със съв-

ременна техника, защото този етап на концентрация в говедофермата осигурява по-мислено производство в най-висока степен. И затова се изискват висококвалифицирани изпълнителски кадри, носители не само на големи производствени успехи, но и на по-висока култура на работното място.

Има ли сили нашата окръжна комсомолска организация да се справи с тази задача? Разбира се! Условията и резервите са налице. Това са телеуниверситетските стопанства в Крушево, Шемшево, Хаджидимитрово, високопроизводителните ферми в Неда, Моравица. До края на годината ще бъдат построени нови 25 съвременни механизирани краварници, ще бъдат изградени около 2 милиона лева за асфалтиране, хигиенизиране и озеленяване на стопанските дворове. И сега във фермите на стопанствата в Ресен, Поликраище, Долна Оряховица, ДЗС Сувата има добри условия за работа. Има и немалък брой работници на работни места, към които комсомолските организации би следвало да се насочат. Не по-малък резерв са и младите специалисти, завършващи селскостопанските училища и техникуми. На тях стопанските ръководства трябва да осигурят подходяща работа, съобразно специалността и квалификацията им, комсомолските организации да се погрижат за битовото им устрояване. Дълг на Комсомола е да покаже голяма обществена значимост на труда в животновъдството, непрекъснато да издига и укрепва авторитета на младите животновъди, да защитава и отстоява техните интереси по отношение на битовите условия, социалните придобивки, на квалификацията и усъвършенстването. Тогава във фермите отново ще се чуят волна песен и искрящ смях. И те пак ще станат младежки.

Емилия ГУГОВА

ФУТБОЛ... В РАБОТНО ВРЕМЕ

Всеки ден в определен час шумно, забързано ято младежи се отправят към своя малък „стадион“ за поредния футболен мач. Не, това не са професионални спортисти. Това са зъботехниците от Окръжната стоматологична поликлиника. Неотдавна в тяхното комсомолско дружество се роди идеята всекидневно да се отдели по 20 минути за активна спортна дейност. Ръководството подкрепи тази инициатива.

„Футболът е нашата производствена гимнастика — каз-

ват момчетата. Физическото натоварване ни ободрява, заличава всякаква умора. Работният си ден прекарваме седнали. И затова се чувстваме отлично след всяка „тренировка“.

А след динамичната игра ето ги отново в лабораториите, съсредоточени и вникнати в работата за останалите многобройните пациенти, доволни от тяхната доброкачествена продукция.

Ванче МИХАЙЛОВА

Комсомолецът Димитър Бояджиев работи като разкрояч в ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица. Дава средно изпълнение на трудовите си норми 180 на сто и от неговото майсторство зависи до голяма степен вида на така търсените готварски печки „Албена“.

Снимка: Иван ДИМИТРОВ

За новото съдържание на една традиция

Всяка година по време на абитуриентските блогове ние сме свидетели на едно трескаво оживление, което обхваща не само зрелостниците и техните родители. Цялото гражданство проявява необичаен интерес към младите, които в дългоочакван ден заемат мястото си сред нас — шумни и весели, със самочувствие на осемнадесетгодишници. В това разбира се, няма нищо осъдително. Жалко е само, че стълпотворението пред ресторантите на предимно заради тоалетите на дейците — коя от коя понагиздени и натруфени със скъпи одежди и перуки, които са слават на раменете на младите момичета тежестта на още няколко години. Обидно е и някак да гледаш тези шумни паради на суетата, които удивително напомнят на твърде модните напоследък сватбени процесии с куклите върху колите...

Естествен е донякъде стремежът на младите да блеснат с нещо ново, да бъдат колкото може по-оригинални и неповторими в този ден. Но за сметка на това пък болезнените амбиции на техните родители в този смисъл понякога са твърде осъдителни и нелепи. Защото кой

друг, ако не майката, трябва да посветва дъщеря си как да бъде облечена на тържеството? Разбира се, по този въпрос може да си каже думата и комсомолската организация.

Ето как постъпиха двама млади и жизнерадостни момичета, които никога няма да забравя. Помня дори лицата им. А ги видях само веднъж...

Първият за сезона абитуриентски бал се очакваше с голямо нетърпение. И въпреки дъждовното време, входът на Младежкия дом беше задружен от любопитни младежи, родители и близки, дошли да видят младите, да им пожелаат успех, да коментират... И както винаги в подобни случаи, най-много се говореше за тоалетите на тези или онези абитуриентки, за причешките, чантите, обувките и за още безброй подробности от дамския тоалет. Като на истинско състезание се правеха прогнози, залагаха се на тази или онази, на цял курс дори, който щял да се появи с тоалети изключително от модни къщи. Водеха се дори спорове и препирни, а цялата непрекъсната расетеше, атмосферата се разгорещаваше...

Обаче за всеобща изненада и за разочарование на онези, които залагали на тежките одежди, на скъпите тоалети, „бомбата“ на вечерта бяха зрелостниците от IV „в“ курс, които всъщност не са имали никакво намерение да хвърлят бомби. Те просто бяха решили за да бъдат на бала с почти униформени дрехи. И техните тоалети, естествено, бяха ушити специално за вечерта, различаваха се един от друг по материя и модел, но колкото средства на родителите, колкото неприятности и безпокойства, колкото часо

ве на излишно търсене по журнали, на трескаво надпреварване бяха спестени. А ефектът — тройно по-голям от всички тоалети на модните къщи. Момичетата бяха доволни, че решиха да се облечат така. Белите блузи и черните полни ги пранеха очарователно, мили и наистина единствени! Правеше впечатление не само простотата на тоалета им, а преди всичко тяхното хубаво, заразяващо весело настроение, сплотеността на двадесетте момичета. И нито един завистлив поглед, отправен към съученицата, която ти прави смяка, нито един жест на превъзходство и надутост.

Някои може би ще помислят, че това е съчинена история. А тя се случи точно преди една година с абитуриентки от Икономическия техникум в Кърджали. И беше нещо много ново в една толкова стара традиция...

Разбира се, тук не става дума за никакви рецепти, за стандарт, а именно за оригиналност, съчетана с много простота и изисканост. Тези момичета на комсомолско събрание бяха решили един толкова личен проблем, който после дълго време се коментира и намери подкрепата на много граждани.

А вие, млади читатели, как ви бихте казали по този въпрос? Не е ли време вече да свирим часовниците си с динамиката на нашето задъхано време? Как мислите, има ли значение колко скъп и откъде ще е тоалетът ни, за да бъдат миговете ни в този ден неповторими? Не смятате ли, че простотата и искреността са единственото задължително условие за хубавото прекарване на така очакваната вечер...

Мария КАЧАКОВА

Оживена дейност

Клубът на ТНТМ при Магистратската гимназия във Велико Търново напоследък развива оживена дейност. За това и интересът към него не престава да расте. В трите секции — „научно творчество“, „техническо творчество“, и „съвместна работа с приятелите“ вече членуват 263 ученика.

Във връзка с предстоящия Шести национален преглед на ТНТМ конструкторската група по радиотехника към секция „Техническо творчество“ изготвя два експоната — електронен часовник и електронен брояч, които ще бъдат изпълнени на интегрални схеми.

Клубният съвет е сключил договор със Завода за запечатване устройствата, Завода за радиоприемници. Териториалния изчислителен център във Велико Търново и керамичната

фабрика „Мизия“ — Горна Оряховица за осъществяване на по-пряк контакт с производството. Десет души от изчислителния център са поели шефство над ученици, които ще защитават титлата „Млад защитавател по математика“.

Тихомир ИЛИЕВ

Миниатюри — ПРИКАЗКА ЗА ВЪЛКА И АГНЕТО

Агнето пиело вода от река та. Ето че пристигнал и вълкът.

— Ще те ям! — казал той. — Защо? — попитало агнето.

— Защото ми мтиш вода та.

— Я си върви по пътя!

ГРЕШКА ЛИ Е НАИСТИНА ГРЕШКАТА?

Разбира се, съществува статут, който регламентира формите на идейно-политическата просвета сред средношколците. От него може да се разбере, че тези форми са две — клуб „Съвременник“ и аудитория „Младежта и социалистическата родина“, а заветната цел и на двете една — възпитание на идейно-убедени, всеотдайно развити, верни на Партията и народа млади строители на комунизма. Отделен въпрос е как се изпълнява този статут, как се контролира неговото изпълнение. Впрочем за това най-добре говори

ПОГЛЕДНЕ ЕДНОСТРАНЧИВО

грешка всеки, който участва в тези форми. Защото естествено в задълженията на градския комитет на Комсомола влиза и контролът върху точното спазване на статута, в който се подчертава, че „в дейността на клуба „Съвременник“ участвуват ученици с подчертани интереси към обществено-политическите и идеологическите проблеми на нашето съвремие“. А според нас работата на аудиторията „Младежта и социалистическата родина“ тя е форма за масово-пропагандна работа в комсомолските дружества и организации.

От друга страна, не може да се смята за грешка каквато и да било инициатива в областта на идейно-политическата и идеологическата просвета. Още повече, че масовизирането на клуба „Съвременник“ в техникума не е ставало за сметка на аудиторията.

КОИ Е ПРАВ?

Участието в клуба е свързано с разработката и защитата на реферати, които обхващат общо пет теми, определени от Централния комитет на Комсомола. Затова някои може да възразят, че те са съвсем недостатъчни, за да се раздават примерно на 500 души. В такъв случай по всяка една от тях ще се готвят по 100 ученици. Това, разбира се, е неприемливо. Но защо тези те да не се разработват от учениците, които имат според статута подчертани интереси, а останалите само да участвуват в защитата на рефератите? От полза за тях би било и присъствието им на занятията на кръжците.

Може би градският комитет на Комсомола в Горна Оряховица се е страхувал да не би при първоначалното положение аудиторията „Младежта и социалистическата родина“ да се провали. Или да не би масовостта в клуба да унищожи качеството на рефератите, поради разликата във възможностите на отделните комсомолци.

Присъствувах на защитата на рефератите във вторите курсове. Бях свидетел на една блестяща защита. Ганка Драгева убедително и научно-аргументирано беше разработила темата за ролята на личността в човешката история. Всички я слушаха с внимание, личеше нескритият интерес на присъстващите. Искри ми се да вярвам, че тя би заинтересувала и останалите ученици от двата курса (при съставяване според инструкцията само 18 души).

Участниците в кръжците действат в клуб „Съвременник“ при вторите курсове работят по програмата на секция „Прометей“ и изучават живота и делото на Димитър Благоев. Темата е достатъчно богата, за да привлече колкото може повече комсомолци. Разговарях с членове на клуба и разбрах, че всички са се включили в него по желание. Желание е съществувало и у тези, които са останали извън определението с подчертани интереси. Но по неволя те трябва да напуснат клуба.

Това ме наведе на мисълта, че

НИЩО НЯМАШЕ ДА СТРУВА

на градския комитет на Комсомола да направи един опит с масовото участие на членовете на една организация в

клуб „Съвременник“. Дори можеше да направи това на своя отговорност. Резултатите щяха да покажат грешката или инициативата, която заслужава подкрепа и популяризиране. Защото статутът на идейно-политическата работа в училищата не може да бъде догма или механичен сбор от канони. Творческото му приложение в различните организации и дружества само би го обогатило. Още повече, че съществуват по-големи опити в това направление в другите градове на страната.

Наистина съществуват сериозни основания за решението на градския комитет на Комсомола в Горна Оряховица. Не само за това, че то е в съответствие с указанията на Централния комитет на Комсомола. В техникума нито на занятията, в рамките на аудиторията „Младежта и социалистическата родина“, не всякога е било на нужната висота, често липсвали добре подготвени докладчици-специалисти, слаба била активността на комсомолците. Една форма за компенсиране на тези слабости е собствената инициатива на комитетата — във всички подразделения на градската организация участниците в аудиторията също да разработват реферати определени теми.

Но въпреки всичко може да се спори къде е грешката — в тези, които са започнали един полезен експеримент или в другите, които са им попречили да го осъществят.

И струва ми се все пак да натежат в полза на комсомолците от техникума по хранително-вкусова промишленост „Проф. Асен Златаров“.

Веселин ДОЛЧИНКОВ

Да предадеш опита си на своя по-млад колега, това е дълг на всеки труженник. Марин Димитров от фабрика за хартиени опаковки в Павликени обучава комсомолца Владимир Михайлов.

Снимка: Иван РУСКОВ

Пролетта и младостта

Има нещо много общо между пролетта и младостта. Тъй както пролетта съживява природата, тъй както слънцето събужда надеждите за нов живот, така и младостта е вечната жизнена струя на живота, смелия полет на човешкото. Към нея отправяме пожелания, на нея завещаваме бъдещето.

Пролетта и младостта — те ни носят безкрайни мигове на радост и щастие. Тях ние откриваме във възторжените погледи и лица на хората, в задъхания им устем към не постигнатото, в напиранияте тревни, в първите цветя и прелестни птици. Всеки млад човек обича пролетта, очаква нещо от нея. А тя е щедър сезон. На влюбените ще донесе щастие, на упоритите — успехи. И все пак — какво е пролетта за нас, какво очакваме от настоящата!

Отговорите на тия въпроси се преплитат често, настрежени са близки. Елка и Николай, архитекти: „Пролетта е живот, младост и най-много надежда за нещо

по-добро и съвършено.“ До ра, студенти: „Пролетта ме вдъхновява, пролетта е тревога. Съсем скоро ми предстои разпределение“, Дяна, учителка: „Този най-светъл сезон връща младежите по риви.“ Емилия, асистентка: „Бих искала тая пролет да донесе първия успех в научната ми работа — да бъде одобрена и отпечатана моя самостоятелна студия.“ „Пролетта ли — недоумява моят таинник Стефан, — та тя дойде като изненада, не ни остави време да помислим за нея.“ Светла мечтае да се събуди най-голямото й желание — да бъде приета в университет. На Надя може би тя ще донесе едно добро момче, на някоя друга Надя — малка дъщеричка. Ново жилище, нова работа, нови мечти...

Пролетта и младостта — две близки понятия, свързани с красота, мечти и устрем. Трябва да ги имаме, да ги откриваме постоянно в живота си.

Донка ХРИСТОВА

Част от участниците в организираните наскоро във Велико Търновския университет пролетни карнавали празници на тема „Хан Крумовите закони“.

Снимка: Иван САЛАБАШЕВ

Миниатюри

Миниатюри

Миниатюри

— казало пренебрежително агнето. — Не знаеш на кой Коч агне съм.

Вълкът отворил уста и го нагълтал.

Ваша му бил Стар Вълк.

В ПАРКА

Вечер в парка. На пейката случайно са седнали младеж и девойка. След дълго мълчание, най-сетне младежът се

престрашава и посяга към ръката на девойката, но тя я отдръпва. Младежът повтаря опита си — резултатът е същият. Преди да посегне трети път, той казва:

— Слушайте, не Ви заплашвам, но ако и този път си отдръпнете ръката... ще имам много да чакате да посетя пак...

Марин КРУСЕВ

ДА ОПРАВДАЕМ ДОВЕРИЕТО!

Дипломата всекидневно трябва да се защитава
• Личните творчески планове — критерий за оценка

В условията на съвременната научно-техническа революция специалистите вече не могат да бъдат решавани качествено във възможностите на крайния срок. Това предполага необходимостта от формален подход към проблемите и създаване широки възможности за разгръщане на творческата инициатива. Дипломата, която удостоверява степента и обема на знанията, получените в учебните заведения, трябва всекидневно да се защитава. Специалистът трябва да „гори“ в работата си, да проявява творчество и инициативност при решаване на проблемите, непрекъснато да се усъвършенства и развива като член от авангарда на армията труженици, решително тръгнала под ръководството на Партията по пътя към осъществяването на научно-техническата революция в нашата страна.

Докато трудът на всеки работник се измерва с време, което той влиза в произ-

водството, трудът на специалистите не може да се измерва само с този показател. А как тогава да се види конкретният принос на нас, специалистите в изпълнението на производствените задачи?

В окръга съгласно приетите насрещни планове, през 1975 г. трябва да бъде произведена продукция близо два пъти повече спрямо постигнатото през 1970 година, а планираната производителност на труда за петилетката трябва да достигне още през 1974 година. За изпълнение на тези задачи изключително важно значение до бива участието, вдъхновена работа на всички специалисти. Във връзка с това излизва на преден план инициативата на професионалните и научно-техническите съюзи в окръга за поемане от специалистите на лични творчески планове за принос в техническия прогрес.

Тези планове трябва да се превърнат във форма, отчитаща степента на ангажираност на всеки специалист в осъществяването на техническия прогрес, съпричастността му към усилията на нашия народ в създаването на модерно народно стопанство. Трябва да станат критерии за оценка на дейността на специалистите, показател за ефективността на техния труд. Тук от особена полза ще ни бъде опитът на Ленинградската партийна организация и на Полтавска област — всеки специалист да разработи през годината задача по техническия прогрес, икономическият ефект от който да бъде равен най-малко на икономията на едно работно място или на по-добрата от него годишна работна заплата. За утвърждаването на тази инициатива е необходимо да се разгърне широка разяснителна работа, да се конкретизират задачите, да се разгори съревнование между специалистите, работещи с лични творчески планове, да им бъде осигурена ефикасна и своевременна подкрепа от страна на стопанските и партийните ръководства на предприятията, от обществените организации.

Повишаване на обществената производителност, на труда чрез подобряване техническото равнище и качеството на изделията, създаване на нови конструкции и напред световно равнище, подобряване организацията на труда и управлението — това са задачите, които стоят сега пред специалистите. Голяма отговорност, но и високо доверие.

инж. Веселин КОПРИНКОВ
ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица

Белочерковските птицевъдци

ТКЗС — Бяла черква е едно от птицевъдните стопанства в окръга. Сега там се отглеждат около 17 000 кокошки носачки. Помещенията не са от модерните, няма почти ни каква механизация и въпреки това производствените резултати са добри. На какво се дължат успехите? Определено казано те са много на цялостен трудов колектив.

Птицевъдките Пенка Стефанова и Амиле Ангелова от първа ферма от 5300 носачки всекидневно получават над 3100 яйца. Симеонка Петрова — отговорничка на втора ферма — от 4600 носачки получава над 3000 яйца. Подобно на картината и в трета ферма с птицевъдчици Атанаска Кирилова и Кръстина Йорданова.

Благодарение на добрите грижи смъртността е сведена до минимум и птиците са в добро здравословно състояние.

Д-р Иван ИОРДАНОВ

Телевизия

ПОНЕДЕЛНИК — 2 АПРИЛ

15.00 — Цветна програма: Световно първенство по хокей на лед: Швеция — ЧССР; В паузата: Спортен екран и Декемвриятски пленум — деда, планове, перспективи; 17.40 — „Приказен свят“ — драматизация по приказки на Андерсен по случай годишнината от рождението му; 18.20 — „Часоци на Родина“ — тежурна за Народната армия; 19.00 — „Нова вест“ — Координати; 19.45 — Реклами; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — „Най-хубавата приказка“ — премиерен телевизионен филм; 20.20 — Екран „Младост“; 21.00 — По света и у нас; 21.20 — Телевизионен театър: „Волонери“ от Бен Джонсън; 22.40 — Новини; 22.50 — Цветна програма: Световно първенство по хокей на лед: Финландия — (трета част).

Поделение 1990

— Велико
Търново
търси

да назначи:

МАЙСТОР ГОТВАЧ

РАБОТНИЦИ в кухнята

ЕЛ. МОНТБОРИ VI и

VII разред

МАШИНИ МОНТБО

РИ VI и VII разред.

Справка — телефон

2-58-34.

Напрегнати делници

в Захарната фабрика

Сава Иванов, Калчо Георгиев и Георги Янакиев с бригадир Ангел Борисов от механо-монтажния цех на Машиностроителния завод — Павликени, изработват пешни вагони, предназначени за износ. Бригадата работи по почивна на Петър Брайков и преизпълнява трудовите си норми.

Снимка: Иван РУСОВ

Заемите за жилищно строителство

Измененията и допълненията в Правилника за кредитиране на жилищното строителство • Определени са групите за тиражиране на заемите.

От февруари т. г. са направени съществени изменения и допълнения в Правилника за кредитиране на жилищното строителство. Те обхващат най-вече начина за тиражиране на заемите, чрез подреждане на заемоскелетите, които са внесли 30 на сто собствени средства като делово участие в следните групи: Група с ускорено тиражиране, която обхваща крайно нуждищите се, млади семейства, многодетни, активни борци против фашизма и капитализма, собственици на отчуждени имоти, заеми срещу валута и други. Първа група — заемоскелети с времетраене 10 години, считано към 30 ноември предната година, втора група — с времетраене от 6 до 10 години и трета — с времетраене до 5 години.

Всичка година кредитите за жилищно строителство, за покупка на жилища от народните съвети се разпределят по посочените групи в следното съотношение: За групата с ускорено тиражиране 35 на сто, за първа група — пак 35 на сто, за втора група — 25 на сто и за трета група — 10 на сто. Също така всяка година до размера на определения лимит за заем раздаване на гражданите, които имат готовност за строителство по стопанския начин, пак по реда на спестовните списа, се определя срок за представяне на документите в Държавна спестовна каса, след което се посочват заемоскелетите, които могат да ползват заем по този ред.

Държавна спестовна каса по специално установен ред отпуска и заеми за строеж на жилища или за покупка на такива от народните съвети с конвертируема чуждестранна валута или такава в рубли при съответни облекчения. Освен в реда на емоопределянето, направени са изменения и в тегленето на суми от жилищно-спестовните влогове. На вложителите, на малкия размер на записания заем който не може да бъде по-малък от 3000 лев, влоговата им сметка се ликвидира заедно със спестовните числа и остатъкът се отнася на безсрочен влог, след предупреждение на титуляра на влого. Максималният размер на записания заем е 6000 лева.

Направените изменения и допълнения от Министерския съвет в Правилника за кредитиране на жилищното строителство имат за цел да внесят по-голяма социална справедливост в заемораздаването, в което да вземат съответно участие и заемоскелети с по-малко времетраене. Поради големия си сложност, въпросът за начина на тиражиране на заемите претърпя изменения и ще търпи и в бъдеще, с оглед доближаване то му по-близо до живота, до нуждите на хората, като се дава предимство на крайно нуждищите се семейства, многодетни и изпълнение на решенията на Декемврийския пленум на ЦК на Партията.

Светозар РАДЕВ

Електромонтажно управление

— Велико Търново
търси

да назначи:

I. За управлението — Велико Търново
ЕЛЕКТРОТЕХНИЦИ и ЕЛ. ИНЖЕНЕРИ за технически ръководители и за производствено-технически отдел.

II. За новостроения Завод ПЕМЗ — В. Търново
ТЕХНОЛОГ — среден техник по машиностроение

СНАБДИТЕЛ

НАЧАЛНИК СКЛАД

ГЛАВЕН СЧЕТОВОДИТЕЛ

КОНСТРУКТОР — ИНЖЕНЕР или техник по машиностроение.

ШЛОСЕР — VII или VIII разред

СТРУГАР — VI или VII разред

ФРЕЗИСТ — VII разред

ЗАВАРЧИК — VII или VIII разред

Справка — „Личен състав“, ул. „Н. Габровски“

29, телефон 2-18-22.

Постъпване веднага.

2—1

Тодор ПЕТРОВ

СД „Търговия“ клон „Нармаг“ — Велико Търново

предлага

ГАЗОВИ ПЕЧКИ в магазините си за железария на ул. „Димитър Иванов“ и „Козлодуй“.

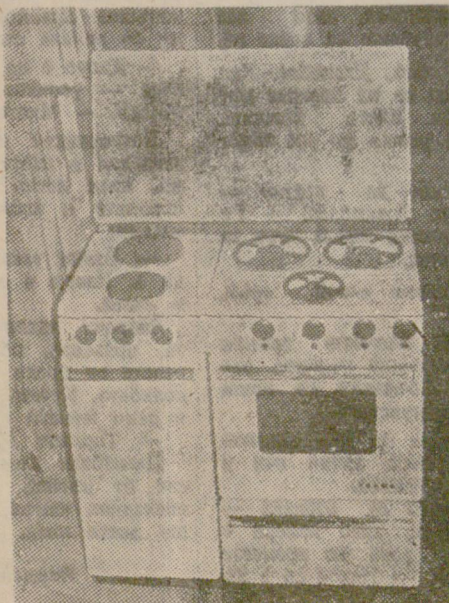
Цена на печките 180 и 250 лева.

Продажбите се извършват на кредит при първоначална вноска 20 на сто от стойността.

ДП „Топливо“ — В. Търново осигурява доставката и монтажа на бутилки с газ чрез склада на Дълга лъка.

Поканваме гражданите да посетят магазините и се запознаят с качествата и предимствата на бъдещите печки и свое временно направят покупките си при изгодни условия.

Справка — телефони 2-02-50 и 2-46-24.

Иван ПЕЙКОВ

По събитията на филмът

14

Основен наш източник на храна бяха гъбите и костенурките. Редувахме се да пием с лежицата кръта, която се окупаше от закланата костенурка. Обикновено костенурките ядяхме обиварени, но често се налагаше да ядем и сурово месо, което е много жълто. Налягал се е да ядем и сурови картофи, когато нямаше възможност да ги сварим. Разбира се, понякога имаше хляб и по-хубаво ядене, но това се случваше рядко.

В лагера се вършеше почти всекидневно политическа и културно-масова работа. Четяхме книги. Заучавахме стихове и песни. Това ставаше под ръководството на библиотекара. В Килифаревската чета се издаваше вестник „Партизанско огледало“. Списваше се от самите бойци, а след това минаваше от ръка на ръка. От него бяха изддени два броя. Ние се чувствахме по-свободно и говорехме с пълен глас, пеехме с пълни гърди само тогава, когато бяхме на екция или валише дъжд. Колкото дъждът биваше по-силен, толкова и песните биваха по-пламенни и бойки, защото в дъжд не се чува наоколо, а тогава нямаше кой да ни търси и преследва.

Дъждът за нас беше и беда, и най-удобно време за културно-масова и възпитателна работа — време на художествена самоизява. В такива часове партизанският лагер се изпълваше с богата и разнообразна културно-масова дейност.

Създаваше се близка, сърдечна и приятна обстановка. Всеки се стремеше да се изяви и да покаже на какво е способен. Петко се славаше със своята теория за утोलване на глада с минимално количество хляб. Обичаше да демонстрира откритието си. Пославаше малката тънка като диня на кора филия хляб с дебел слой сол, бавно я изядеше и след това пиеше много вода. Той бе добър декламатор. Любимо стихотворение му бе „Работник“. Декламираше го с удоволствие и страст. Като чистокръвен работник и неумолим агитатор умело свършваше предишната си ремсова дейност с работата сред бойците в отряда. Неприимно, с искрящи очи, той винаги намираще път до сърцето на другаря си. Под негово ръководство килифарци и дебелани на 12 юли 1944 година организираха и проведоха акцията в Буково.

Групата, която той възглавяваше се намираше в местността „Габров дол“, в дебелските гори близо до с. Буковец. Към

10 часа на предния пост се натъкват трима говедари. Посрещат ги Веско (Николай Пангелов) с жандармерийска униформа и ги запитава няма ли следи от партизани. Те казват, че също били изпратени да търсят партизани. Арестуват ги и решават да ги ликвидират като предатели. Единият от тях, най-младият, бил син на кметския наместник в селото. Петко съобщава решението на групата. Накарали ги сами да изкопаят гробовете си. Единият от тях, най-възрастният, започнал да плаче и да се моли да пощадят живота им. Обещали да почакат на партизаните.

По тяхно предложение се проведе акция в селото. Облежана бе Дочохристовата обществена сила и караула. Взети бяха около 130 патрона и 7 пушки. Говедарите дадоха хляб, сирене и други хранителни продукти.

Преди всичко отношенията в отряда бяха другарски, близки, сърдечни отношения на сътрудничество и взаимопомощ. Имаше, разбира се, понякога и увлечения, както това се случаваше във всеки колектив и особено, където преобладават младите хора. Любова, като присъща необходимост на човека, се гнездеше и у нас. Като двигател в живота, тя бе двигател и в борбата.

През август 1944 година на събрание на партийната организация при Килифарската чета бяха разглеждани любовните увлечения на Сахо и някои нездравни и груби отношения между отделни бойци. Събрането беше много бурно, а постъпките остро осъдени, с цел да се сплоти колективът, да се повиши боеспособността на четата и да се предотвратят подобни увлечения.

На това събрание присъства секретарят на Окръжния комитет на Партията Петър Панайотов (Мишо). Той се е връзал в паметта ми с шлифера, надянат на тънка и нежна фигура, с учителска чантичка, фино божбе и нежни пантофи, но с пламенно сърце на голем организатор и революционер.

Израснал в редовете на Горнооряховските работници и жезленичари, той правилно ръководеше окръжната партийна организация и бойните действия на отряда. Слабичък, нежен, но издръжлив, смел и решителен в трудните моменти, той бе пример за подражание. Не един път се е измъквал невредим от полицейските блокади и засади. Умевше винаги да печели сърцата на хората. Пример за партизаните бе и неговата другарка Недя Станчева Панайотова (Радка). Ви

наги весела и засмяна, тя не знаеше умора. С високо подстригана коса, тя бе като малко момче, винаги готово за дръзнени подвизи.

Нощно време голяма част от бойците биваха на пътни срещи за снабдяване, на политическа работа в селата и махали за доваждане на нови бойци, а останалите почиваха под зорката бдителност на часовите. Дисциплината преди всичко бе съзнателна, но винаги строга и задължителна за всички. Такова беше в най-общи линии ежедневието в партизанския лагер.

Нелегалната печатница

Като член на Окръжния комитет на РМС и отговорник на бившите Търновски, Килифаревски и Кованлъшки райони ми бе възложено да изпълнявам ролята на техническо лице на Окръжния комитет на Партията и неговата печатница. Носех материалите, които трябваше да се отпечатват, а след това по обратния път вземах вестниците за разпространение в целия окръг.

До началото на юни печатницата се помещаваше в къщата на Христо Проинков (Дядо Партеков) в с. Дебелец, а след това в къщата на Никола Радев Ковачев от с. Килифарово. Пренасянето на нелегалната печатница от Дебелец в Килифарово се наложи поради провал.

През 1943/1944 година под ръководството на Окръжния комитет на Партията беше развита широка печатно-пропагандна дейност. Издаваните материали се отпечатваха в по 300—400 екземпляра. Всеки един от тях преминаваше през десетки ръце, а често се четеше и колективно. Правдивото слово на Партията стигаше до честните сърца на трудолюбивите хора в окръга и разпалваше пламенен патриотизъм и интернационализъм, вярата в близката победа.

Нелегалната печатница беше непрестанен извор на многобройни издания. Започнала своята дейност с издаване на позиви, по-късно месечен бюлетен и три вестника, тя развита многогранна дейност. Окръжният комитет на БКП разнообразяваше по форма материалите, които зоряха на борба за разгръщане на революционното движение, като насаждаше и подхранваше и ненавистта към хитлеристките оккупатори и техните български слуги.

(Следва)

На 30 и 31 март в нови изложбени зали на СХЗ — Велико Търново се състоя съвещание на експертната комисия по приемане на квартално-застроителните планове на старинната част на Велико Търново.

Съвещанието бе открито и ръководено от председателя на градския народен съвет. Иван Генджов.

През първия ден бяха прочетени от инж. Недялко Калпакчиев и арх. Боян Кузупов становищата на двете експертни и беше организиран оглед на самото място.

На следващия ден станаха оживени разисквания по обсъжданите планове, в които взеха участие и дадоха ценни препоръки арх. Атанас Агура от Генплан — София, архитектите Емил Димчев и Павел Павлов от Министерството на архитектурата, арх. Боян Кузупов от Националния институт за паметници на културата, инж. Недялко Калпакчиев, директорът на Районна проектантска организация Николай Сергеев, директорът на Окръжния исторически музей Христо Нурков и други.

Христо СТОЯНОВ

„СИДЕР ВОЙВОДА“ В ПАСКАЛЕВЕЦ

Неотдавна в Паскалевец гостува ансамбъл „Сидер войвода“ при народно чигало лице „Напредък“ — Горна Оряховица.

В продължение на два часа салонът гърмеше от бурни аплодисменти, а сцената се тресе от живите ритми на българските хора и ръченици.

Паскалевчани останаха много доволни и пожелаха на самодейците от ансамбъла да успеят в представянето му на IV републикански фестивал на художествена самодейност.

Младен МИНЧЕВ

Годиш наред един от най-вълнуващите празници в Захарния комбинат — Горна Оряховица бяха дните на вътрешнокомбинатния фестивал на художествената самодейност. Това бяха дни на истинско тържество на възможностите на многоличната армия от самодейци, дни, след които на журито бе трудно да определи кой са най-добрите дни, които се чакаха с нетърпение от всеки работник и голям салон никога не бе в състояние да побере зрители и служители.

А сега положението е съвсем друго.

През миналата година отделни цехове сметнаха, че имат много по-отговорни задачи и не се явиха на фестивала. Последваха, разбира се, обръщания на внимание, предупреждения. Но тук е необходимо не нареждане „отгоре“, а разбиране от ръководството, да всеки цех на нуждата от това да явяване. Още повече, че предстои Четвъртият републикански фестивал на художествената самодейност. И още нещо. Възниква въпросът до степен ли е само да се съзнава необходимостта от излизане на сцената? И за целта да се изготви една програма горедолу почти същата, с която е излизало преди години. Разбира се, стихотворенията са други, песните също, само дейците, но същността си остава оная, от преди години. Че това е така, красноречиво говорят проведените няколко празненства, които, с някои изключения, носеха отгледение. На зрителите вече им е омръзнало да слушат словоблудия или решително със стихотворения, които не възбудят, да гледат изтъкани и банални хумористични сценки, в които те знаят от самото начало още какво ще стане по-нататък. Днешната публика не е публиката от петдесетте и шестдесетте години. И ако не се съобразяваме с всичко това, ще бъдем отгледени.

Остават броени дни до 13, 14 и 15 април, когато трябва да бъдат вдигнати завесите. А освен в Полиграфическа база, никъде никой не се готви. А фестивал, въпреки всичко, трябва да имат. Тази година той ще бъде посветен на 50-годишнината от Септемврийско то въстание, 80-годишнината от

създаването на градската партийна организация и 60-годишнината на Захарния комбинат. И крайно време е да се отдели необходимото внимание за укрепването на организационната работа, за издирване и привличане на самодейните лекции на нови дарования.

Борис ЦВЕТАНОВ

Обсъждане на в. „Литературен фронт“

В петък група писатели от редакцията на вестник „Литературен фронт“ се срещнаха с читатели на вестника от Велико Търново. В лекционната зала на ДНА присъстваха студенти и ученици, на учни работници и учители и други ревностни читатели на органа на българските писатели.

Главният редактор проф. Ефр. Каранфилов, секретар на СБП говори за новия облик на вестника и за амбицията на редакцията да го направи литературно-обществена трибуна.

Свои впечатления изрази и дадоха препоръки за

будещото списване на „Литературен фронт“ Стефан Цанков, Михаил Ив. Михайлов, Иван Ст. Трайков, доц. Никол Г. Николов, Ив. Радев, доц. Георги Данчев.

Заместник-главният редактор Димитър Гулев благодари за отзивчивостта и изразените мнения от читателите и изтъкна, че не е случайно, че именно във Велико Търново става обсъждането на литературния вестник.

Срещата завърши с литературно четене, в което участваха Матей Шопкин, Евстати Бурнаски, Христо Чернаев и други.

Иван СТЕФАНОВ

Нови стихове

Балада за командира

На офицера-парашутист Билев и на всички, които коленичат само пред мъртвите

Аз винаги ще те запомня тъй...

Присъствам пак полупарализиран, с отсечен жест отдавам чест.

А страшно скърцат двете коленички

попъли влага, студ

и тръпел вятър. Като огромна суха канара

ред своите юнаци се изправяш.

А те боли.

И чуаш стържещ глас:

„Спокойствие ти дават и пагоми...“

Не съм роден за кабинети аз!

А званията — нека друг ги гони.

И тръгваш, тръгваш вечния шинел,

готов за нови срещи с ветровете.

Тоз, който цял живот е бил орел,

не може да умира в кабинети!

Атанас КОЕВ

ДВЕ ПЕДИ ЗЕМЯ

разказ

Над селото се спуска мъртва нощ и само редките светлини и глухият лай на някое куче напомняха, че тук под бялото на планината, има някакъв живот. Едва ли случайният пътник би открил гугушената балканска махала с къщи, които едва личаха от земята и дворците с разградени, прогнили плетове, ако не влезеше в самите тесни улици, подготвени от лая на някое заспало куче.

И тази нощ, убити от полска работа, хората спяха. Само Джамбаз обикаляше на въсен из двора, следван по петите от кучето си. Черното му лице се открояваше още по-черно в мрака и когато смукнеше от дебелата си като пален цигара, се виждаше, че върху това сухо, продълговато лице лежи някакъв грижа.

Джамбаз погледна към покрита с плочи стара къща, където сега спиха жена му и двете деца и уморен от някаква мисъл, седна върху поваления бряст. Загледа къщата на богатия си съсед, висока и стройна, и в душата му нахлу пак тази черна мисъл.

Ще дойдат ли някога добри години и той да построи една такава висока и просторна къща? Сега този септември изгори всичко. Какво да се прави? Накъде? Кой са правите? Победените или победителите? И къде ще отиде земята на избитите и затворените?

Когато се стопи и последният шум, Джамбаз влезе в къщи и събуди жена си. Той го погледна зачулено, но той й каза да се облича, без да пита и излезе отново на двора.

Пропяваха първи петла. Два приведени фигури, следвани от едно куче, вървяха потайно по издълбаната от пороните път, спускаха се надолу към реката, зад която се простираше мера, осяна с дива круша и окастрини лъкове, нараздана от високи синори. Океана първите удари на двата търнокопа. Кучето изръмжа, стреснато

от някакъв шум, но Джамбаз му подвикна сърдито и то млъкна. Жената свали за дъхана забравката си, загледа печално равнината и промълви:

— Страх ме е. Не е хубаво туй, дето го правим.

— Млъчи и копай, докато е тъмнина — отвърна Джамбаз.

— Няма и десет педи земя. Кой ще мери тази угар с аршин?

— Десет педи са много — пошушна жената.

— Кой ще забележи, когато то камъните обраснат с бурен. А този нехранимишко тук няма да забележи.

— Пък и нали го запрах за в затвора — започна да се съгласява жената. — Нехранимишко е, знам.

— Тъй я. Те още много хора ще запрат. Не виждаш ли какви обръкани времена идват. На барут миреше. Кой го запрат, кого обесат, земята ще отиде в богатшите.

— Все някаква лоша мисъл се върти в главата ми — въздъхна жената. — А н сънят ми не беше хубав.

— Не се плаши. Този е избягал от затвора и кой знае по кои краища скита, ако не са го задоволили и обесали.

Но жената вдигаше отчаян на тежкия търнокоп, мислеше в удрише до колкото му же край камъните. Задъхваше се, заслушана в лудото биене на сърцето си и в мисълта й беше още този, на когото сега отнемаха десет педи земя. Нешастен човек, но и нехранимишко. Роднина те му натрупаха пари, а той се зае да прави комиталджийски, размирици, революция.

Жената копаеше, но все имаше предчувствие, че в дебел някакви скрити очи, оглеждаше се настръхнала и всеки краст и приличаше на прикрит човек. Отсреща, нямаше запустяла сламена колиба, която зееше в черния си отвор.

Хвърли калпак си и за бил очи в земята. Джамбаз копаеше мъжички, а търнокопът биеше последния камък, от който пръскаха искри.

Внезапно кучето изръмжа и настръхнао залая. Спусна

Люд. Благой ИВАНОВ

се към запустялата колиба. Джамбаз се накланя да му извика, но замълча, скован от страх. Жената изпусна премалала търнокопа. Кучето лаше настръхано и отстъпваше към стопанина си, защото от колибата се показа човек, облечен в безизявни дрехи, и закръпан към тях. Джамбаз позна в него собствения, арестуван, който то сякаш дяволът изпращаше в тази проклета нощ. Човекът бе облечен в шарените дрехи на затворник, слаб, не бръсна, страшен.

— Е, какво правих, съсед? — Работиш и през нощта?

— Ти ли си, Михале? — извика Джамбаз, като все още не вярваше на очите си.

— Аз съм, Джамбаз. Какво, чудих се на дрехите ми? Затворник, както виждаш. А ти си решил да ми помогнеш?

— Какво да правя? — обръка се Джамбаз. — Рекох да отсека някой трън за през зима.

Да отсечеш някой трън. Тъй ли?

Жената млъкеше примряла и очакваше търнокопа развържа. Съблеще се лопи те и предчувствия.

Джамбаз стоеше разкопчан, гологлав, забил очи в последния камък.

— Малко си отрязал — каза Михал, като изжери кракчи от рова до преместения камък. — Някои са в за

твората, а някои ловят риба в мътната вода.

— Аз мислех, че ти вече няма да се върнеш — продума тежко Джамбаз. — Виждаш, че мества синора. Не мога да обрнам кравите в моето келеме. Белоготия.

— И лакомия — каза затворникът.

— Прости ми, Михале, — погледна го в очите Джамбаз, зашто мислеше, че затворникът еи сега ще извади револвер. — Аз ще преместя камъните на местата им.

Пък и ще ти дам от моето келеме десетина педи. Да опустее тази проклета беднотия и тази проклета земя — излъшка Джамбаз и очите му се наляха със сълзи.

— Късно е да я делим, съсед — усмихна се скръбно Михал. — Много късно.

Затворникът дълго млъкна, загледал в двете черни фигури, пред които лежаха търнокопите и после каза аз мислех:

— Взехм тази нива. Твои ха е. Изори я направо и я засея.

Закрочи надолу към гората, приведен, облечен в шарените си дрехи и влезе в колибата. Кучето не се обади и само жената каза глухо:

— Горкият Михал...

Джамбаз немеше, потресен от всичко, наведен над последния камък, който деляше двете ниви.

Иордан ВАСИЛЕВ

„Б“ РФГ

„Локомотив“ (ГО) — „Добруджа“ (Тх) 1:0

В лицето на добруджанци до мажките срещнаха един слаб и с ограничени спортно-технически възможности съперник. Още в първите 10 минути гостите на три пъти „увишиха“ с трима за шитици срещу четирима нападатели на домакините поради слабо подвижната полузащитна двойка.

У локомотивци обаче липсваше съсредоточеност и онзи добър стил, който наблюдавахме преди 14 дни в мача срещу футболните от Силистра. Припани действа, водещи до голямо изобилие на погрешни пасове, липсва

движение в предните позиции — ето постановката на играта през първите 45 минути.

По-рационално, „на педали“, горноорхански започна втората част на мача. В 50-та минута, след канонада от изстрели във вратата на тобухични, топката се оказа у Тодорован (8, 11) и той с много хубав удар постигна единствения гол.

До края на мача, за съжаление, се повтори отново постановката от първото полувреме карти на.

Александър ЧАНТАРОВ

„Академик“ — „Кърпачев“ 3:0

Особено нападатели и полуаремто дойде при 1:0. През втората част студентите се вдигаха в тотална атака — напред се втурнаха и защитниците. Така в 47-та минута Стойнев (2, Ак) изпрати на врата защитниците с бомбени си удари, при който след рикшет топката се „палзана“ по напредната греда. Ловешките защитници си служеха с неопознати средства, под които излизаша се Давковски (11, А) в наказателното поле и той реализира дузпата — 2:0.

Победното 3:0 бе фиксирано от Атанасов (5, Ак), който от близо провря топката край вратаря на гостите.

В този мач по две звездички заслужиха състезателите на „Академик“ Гацев, Метев, Стойнев, Михалков, Атанасов и Бонисов.

Любен ДРУМЕВ

Вдигане на тежести

Градско първенство на учащите се

В залата на комплекса „Юнак“ миналата седмица бяха организирани състезанията за градско първенство по вдигане на тежести за ученическите отбори.

Най-добрите се представиха участниците от строителен техникум „Г. Димитров“, които се наредиха на първо място. Втори са състезателите на първа гимназия „Кирил и

Методий“, а на трета позиция останаха възпитаниците на втора гимназия „В. Друмев“.

Добри постижения показаха Алексис Ненов, Владимир Михайлов, Марин Дончев, Петър Здравков, Стефан Дичев, Сашко Яначков.

Георги НИКОЛОВ

стар наш познайник и приятел на „Етър“ (той придружаваше великотърновския отбор по време на гостуването му в СССР през 1971 година по маршрута Перм — Ташкент — Фергана), ни помоли да предадем чрез страниците на вестника прекрасните впечатления на цялата спортна делегация от чудесния град Велико Търново, горещо благодарност за изключително топло прием и пожеланията дружеските спортни контакти между „Даугава“ и „Етър“ да станат традиция...

Ето и съставите, в които се представиха двата отбора: „ДАУГАВА“ (РИГА) — Лайба (46 — Каминков), Бешков (46 — Радин), Залитов (46 — Фенев), Скадс, Петкускас, Лейпинс (46 — Янкин), Лукин, Кондратенко, Босий, Яунскалс, Кузнецов; „ЕТЪР“ — П. Петров (46 — Хаджийски), Ст. Петров (46 — П. Цанев), Чакров, Митов, Великов, Стефанов, Платеров (46 — Ив. Петров), Василев, Цеклов, Луканов, Вълчков.

Александър ТОШЕВ

„А“ РФГ

ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ — „ЕТЪР“ 2:0

София, 1 април (по телефона). Днес на стадион „Народна армия“, пред около 20 000 зрители, етърци имаха тежко изпитание срещу републиканския шампион. Армейците започнаха с бързо темпо и още в 4-та минута, след изстрел на Денев, топката рекушира в страничния директ и спря в мрежата — 1:0. Виолетовите преодоляха смущението, заиграха като равностойни съперник. Не по-малко — в 10-та и 27-та минута Ив. Петров, останал сам срещу Йорданов, не успя да нанесе решавашия удар.

Отново Денев, в 30-та минута, пак след рекушет, постигна втори гол. След почивката етърци надживяха изцяло комплекса „ЦСКА“ и създадоха доста главоболия на „червената“ защита. В 60-та минута, Ив. Петров за трети път в този мач, остана „лице с лице“ с противниково вратар, но не улови целта. „Свое“ положение имаше и Цеклов, който стреля остро с глава и за малко не насочи топката в мрежата.

Възникнаха и още големи ситуации пред „виолетовите“ на падатели (много повече отколкото на досегашните пролетни мачове). До почетен гол обаче не се стигна. Остана удовлетворение то от доброто представяне

пред софийската публика, от критата игра без подчертано защитен вариант, разумното боравене с топката. Силни удари на Жеков, Атанасов и други армейски спаси с велика оценка заслужил и Чакров, който старателно компенсираше отсъствието на контузения Грозданов.

ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ: Йорданов, Зафиров, Б. Колев, Гатанелов, Станков (46 — Пл. Янков), Пенев, Михайлов, Никодимов, Жеков (75 — Атанасов), Денев, Марашлиев; „ЕТЪР“ — П. Петров, Великов (45 — Вълчков), Чакров, Митов, Великов, Ст. Петров, Стефанов, Василев, Цеклов, Луканов, Ив. Петров.

д-р Петко ТОШЕВ

Останалите резултати: Локомотив СФ — Лясков 3:1, Бероев — ЖСК-Спартак 1:1, Ботев — Перник 0:0, Дунав — Локомотив Пд 0:1, Тракия — Волон 3:0, Черноморец — Славия 2:0, Черно море — Академик 0:1, Спартак — Левски-Спартак (игрант днес).

КЛАСИРАНЕ:

1. ЦСКА Септ. знаме	32:25	И
2. Локомотив Пд	40:22	И
3. Славия	34:24	И
4. Левски-Спартак	42:22	И
5. Академик	39:25	И
6. Локомотив СФ	31:34	И
7. Спартак	33:28	И
8. Перник	23:29	И
9. Тракия	31:26	И
10. Дунав	20:30	И
11. Ботев	25:38	И
12. Черно море	31:26	И
13. Черноморец	22:30	И
14. Бероев	33:27	И
15. Етър	25:34	И
16. Лясков	28:33	И
17. ЖСК-Спартак	18:38	И
18. Волон	17:35	И

Шахмат

Работнически турнир

В почивната станция на „Червена звезда“ във Вонеша вода се състояха състезанията от заключителния турнир за окръжно работническо първенство по шахмат. Участваха 5 мъжички и 5 женски отбора. Турнирът премина при отлична организация и добри прояви на редица състезатели и състезателки (най-висока оценка заслужи Махлев от Свищов, завършил на първа дъска без нито една загуба).

При мъжете званието „Окръжен първенец“ заслужи ха шахматистите на ВФСИ — Свищов. След тях се нареждаха представителите на Изчислителния център — Велико Търново, следвани от борбите на Захарния комбинат (ГО), МЗ „Първи май“ (П. Тръмбеш) и Завода за автомобилни везни — Лясковец.

Сред шахматистите на най-високото стъпало се изкачиха също представителите на Свищов — отбора на Заводски строители. Следват състезателите на УПП „Груд“ (ГО), на Завода за автомобилни везни (Лясковец), Завода за запаметяващи устройства (ВТ) и „Първи май“ (П. Тръмбеш).

[Соб. инф.]

Съобщение

Следващият брой на в. „Борба“ ще излезе утре, вторник, 3 април.